

Teismo praktikos rinkinys

BENDROJO TEISMO (antroji kolegija) SPRENDIMAS

2014 m. spalio 24 d.*

„Arbitražinė išlyga — Bendrijos veiksmų sveikatos srityje programa — Projekto finansavimo sutartis — Ieškinys dėl panaikinimo — Debeto aviza — Ginčo sutartinis pobūdis — Aktas, dėl kurio negali būti pareikštas ieškinys — Nepriimtinumai — Ieškinio perkvalifikavimas — Finansavimo reikalavimus atitinkančios išlaidos“

Byloje T-29/11

Technische Universität Dresden, įsteigtas Dresdene (Vokietija), atstovaujamas advokato G. Brüggén,
ieškovas,
prieš

Europos Komisiją, iš pradžių atstovaujamą W. Bogensberger ir D. Calciu, vėliau M. Bogensberger ir F. Moro, padedamą advokatų R. Van der Hout ir A. Köhler,
atsakovę,

dėl prašymo panaikinti 2010 m. lapkričio 4 d. Komisijos priimtą debeto avizą Nr. 3241011712 dėl 55 377,62 eurų sumos, kuri ieškovui buvo išmokėta kaip finansinė parama pagal Bendrijos veiksmų sveikatos srityje programą (2003–2008) vykdomam projektui

BENDRASIS TEISMAS (antroji kolegija),

kurį sudaro pirmininkė M. E. Martins Ribeiro, teisėjai S. Gervasoni (pranešėjas) ir L. Madise,
posėdžio sekretorė J. Weychert, administratorė,
atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2014 m. birželio 24 d. posėdžiui,
priima šį

Sprendimą

Ginčo aplinkybės

- 1 Ieškovas – *Technische Universität Dresden* – yra pagal viešąją teisę įsteigta aukštojo mokslo įstaiga.

* Proceso kalba: vokiečių.

- 2 2004 m. balandžio 21 d. ieškovas su Europos Bendrijų Komisija, veikiančia Europos Bendrijų vardu, sudarė sutartį (jos nuorodos numeris 2003114; SI2.377438; toliau – finansavimo sutartis) dėl projekto „Collection of European Data on Lifestyle Health Determinants – Coordinating Party (LiS)“ (toliau – projektas), vykdomo pagal Bendrijos veiksmų sveikatos srityje programą (2003–2008), finansavimo. Projektas buvo vykdomas laikotarpiu nuo 2004 m. balandžio 15 d. iki 2006 m. balandžio 15 d. ir truko 24 mėnesius.
- 3 Finansavimo sutartyje numatyta ieškovui suteikti dotacijų iki 60 % visų pagal projektą numatytų remti išlaidų, tačiau ne daugiau kaip 327 150 eurų.
- 4 Pagal finansavimo sutarties 1.8 punkto pirmą pastraipą dotacijos skyrimą reglamentuoja sutarties sąlygos, taikytinos Bendrijos teisės normos ir subsidiariai Belgijos teisė, reglamentuojanti dotacijų skyrimą. Be to, pagal šios sutarties 1.8 punkto antrą pastraipą gavėjams suteikta teisė pateikti Bendrajam Teismui ieškinį dėl Komisijos sprendimų, susijusių su šios sutarties sąlygų taikymu ir jų įgyvendinimo tvarka, o apeliacinės instancijos atveju – tokį skundą pateikti Teisingumo Teismui.
- 5 Laikotarpiu nuo 2004 m. gegužės 14 d. iki 2006 m. gruodžio 13 d. Komisija ieškovui įvykdė tris pervedimus, kurių bendra suma buvo 326 555,84 euro. Ši suma atitiko 60 % projekto, kurio bendra deklaruotų išlaidų suma buvo 544 259,73 eurų, išlaidų.
- 6 2007 m. liepos 16 ir 17 d. buvo atliktas ieškovo finansinis auditas.
- 7 2008 m. sausio 11 d. raštu Komisija persiuntė ieškovui audito ataskaitą. Šioje ataskaitoje buvo nurodyta bendra finansavimo reikalavimų neatitinkanti 90 829,47 euro išlaidų suma. Ši suma atitiko išlaidų personalui (46 125,66 euro), paslaugos teikimo išlaidų (12 918,45 euro), administracinių išlaidų (3 030,83 euro) ir išlaidų nenumatytiems atvejams (24 341,17 euro), prie kurių buvo pridėtos netiesioginės išlaidos, kurios taip pat laikomos finansavimo reikalavimų neatitinkančiomis išlaidomis (4 413,36 euro), sumą. Ji neapėmė jokių kelionės išlaidų, nors iš minėtoje ataskaitoje pateiktų paaiškinimų matyti, kad 638,04 euro kelionės išlaidos, susijusios su 2005 m. rugsėjį Kipre surengtu susitikimu, neatitiko finansavimo reikalavimų.
- 8 Pagal audito ataskaitoje pateiktą rekomendaciją Komisija savo 2008 m. sausio 11 d. rašte prašė ieškovo grąžinti 54 497,68 eurų sumą; ši suma atitiko finansinės paramos, kuri buvo pervesta remiantis ieškovo deklaruotomis bendromis išlaidomis, ir per auditą nustatytos maksimalios 272 058,16 euro paramos skirtumą. Komisija paragino ieškovą pateikti savo pastabas dėl šių išvadų.
- 9 2008 m. vasario 20 d. raštu ieškovas sutiko grąžinti 24 763,13 eurų sumą, tačiau ginčijo tam tikras audito ataskaitos išvadas ir pateikė Komisijai dokumentus, siekdamas įrodyti, kad tam tikros išlaidos, kurios minėtoje ataskaitoje buvo laikomos finansavimo reikalavimų neatitinkančiomis išlaidomis, buvo finansuotinos.
- 10 2009 m. vasario 18 d. išankstiniame informaciniame laiške (toliau – išankstinis informacinis laiškas) Komisija, išnagrinėjusi ieškovo pateiktas pastabas ir dokumentus, nustatė finansavimo reikalavimų neatitinkančią 92 296,04 euro išlaidų sumą. Šio laiško priede ji nurodė, kad į šią sumą, be kita ko, įskaičiuotos išlaidos personalui (44 156,76 euro), pragyvenimo ir kelionės išlaidos (3 083,65 euro) ir paslaugos teikimo išlaidos (13 270,27 euro), kurios atitinka bendrą 55 377,62 eurų sumą, kuri turi būti grąžinta.
- 11 2009 m. kovo 13 ir 31 d. raštais ieškovas ginčijo šias išvadas ir pateikė papildomų dokumentų. Jis sutiko grąžinti tik 27 309,29 eurų sumą.
- 12 2010 m. lapkričio 4 d. debeto aviza Nr. 3241011712 (toliau – debeto aviza), kuri ieškovui buvo išsiųsta su tų pačių metų lapkričio 11 d. pranešimu, Komisija reikalavo iš ieškovo iki 2010 m. gruodžio 20 d. grąžinti 55 377,62 eurų sumą. Ieškovas šią avizą gavo 2010 m. lapkričio 15 d.

Procesas ir šalių reikalavimai

- 13 2011 m. sausio 14 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo ieškovo pareiškimą, kuriuo jis pareiškė šį ieškinį.
- 14 2011 m. kovo 31 d. kartu su atskiruoju aktu Komisija pateikė Bendrojo Teismo kanceliarijai prieštaravimą dėl priimtino pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 114 straipsnio 1 dalį. Per nustatytą terminą ieškovas pateikė savo pastabas dėl šio prieštaravimo.
- 15 Iš dalies atnaujinus Bendrojo Teismo sudėtį, byla buvo paskirta naujam teisėjui pranešėjui. Paskui šis teisėjas buvo priskirtas antrajai kolegijai, jai atitinkamai paskirta ir ši byla.
- 16 2013 m. lapkričio 20 d. Bendrojo Teismo nutartimi prieštaravimas dėl priimtino buvo pridėtas prie bylos nagrinėjimo iš esmės, o sprendimas dėl bylinėjimosi išlaidų buvo atidėtas.
- 17 Pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 47 straipsnio 1 dalį Bendrasis Teismas nusprendė, kad nėra reikalinga antrą kartą keisti pareiškimais ir atsiliepimais, nes bylos medžiaga buvo pakankamai išsami, kad būtų galima leisti šalims pateikti savo pagrindus ir argumentus žodinėje proceso dalyje.
- 18 Susipažinęs su teisėjo pranešėjo pranešimu, Bendrasis Teismas (antroji kolegija) nusprendė pradėti žodinę proceso dalį ir, taikydamas proceso organizavimo priemones pagal savo Procedūros reglamento 64 straipsnį, paprašė šalių pateikti tam tikrus dokumentus ir joms uždavė klausimų. Šalys į juos atsakė per nustatytą terminą.
- 19 Per 2014 m. birželio 24 d. posėdį išklaustytos šalių nuomonės žodžiu ir atsakymai į Bendrojo Teismo pateiktus klausimus.
- 20 Ieškovas Bendrojo Teismo prašo:
- panaikinti debeto avizą,
 - atmesti Komisijos pateiktą prieštaravimą dėl priimtino ir subsidiariai šį ieškinį perkvalifikuoti į sutartinio pobūdžio ieškinį, pareiktą pagal SESV 272 straipsnį;
 - priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.
- 21 Komisija Bendrojo Teismo prašo:
- atmesti ieškinį kaip nepriimtina,
 - nepatenkinus pirmojo reikalavimo, atmesti ieškinį kaip nepagrįstą,
 - priteisti iš ieškovo bylinėjimosi išlaidas.
- 22 Posėdyje atsakydamas į Bendrojo Teismo klausimą ieškovas patikslino, kad, perkvalifikavus ieškinį į ieškinį, pareiktą pagal SESV 272 straipsnį, jo reikalavimai turi būti suprantami taip, kad jis Bendrojo Teismo iš esmės prašo pripažinti visą 48 971,84 euro išlaidų sumą, kurią Komisija klaidingai pripažino finansavimo reikalavimų neatitinkančiomis išlaidomis, finansuotina, todėl Komisijos dėl šių išlaidų pareiktas kreditorinis reikalavimas yra nepagrįstas.

Dėl teisės

Dėl Bendrojo Teismo kompetencijos ir ieškinio priimtinumą

- 23 Komisija teigia, kad ieškinys dėl panaikinimo yra nepriimtinas, nes iš esmės debeto aviza nėra aktas, kurį galima ginčyti, kaip jis suprantamas pagal SESV 263 straipsnį. Jos teigimu, debeto aviza, viena vertus, patenka į vien sutartinį santykį, nuo kurio ji neatskirama ir, kita vertus, yra parengiamasis galimos išieškojimo procedūros ir sprendimo priėmimo pagal SESV 299 straipsnį aktas.
- 24 Pirmiausia reikia pažymėti, kad ieškovas turi pasirinkti savo ieškinio teisinį pagrindą, o ne leisti Europos Sąjungos teismui rasti tinkamiausią pagrindą (2005 m. kovo 15 d. Sprendimo *Ispanija / Eurojustas*, C-160/03, Rink., EU:C:2005:168, 35 punktą ir 2011 m. spalio 12 d. Nutarties *Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirurgiko Kentro / Komisija*, T-353/10, Rink., EU:T:2011:589, 18 punktą).
- 25 Šioje byloje ieškovas, remdamasis SESV 263 straipsniu, aiškiai pateikė reikalavimą dėl panaikinimo. Iš tiesų, pirma, jis konkrečiai prašo panaikinti debeto avizą. SESV 263 straipsnis, be kita ko, keletą kartų nurodomas tiek ieškinyje, tiek ieškovo pastabose dėl Komisijos prieštaravimo dėl priimtumo.
- 26 Be to, ieškovas savo pastabose dėl prieštaravimo dėl priimtumo ir posėdyje nurodė, kad tuo atveju, jei Bendrasis Teismas manytų, jog ieškinys dėl panaikinimo yra nepriimtinas, šis ieškinys galėtų būti perkvalifikuotas į ieškinį, pareiktą pagal SESV 272 straipsnį, kurį Bendrasis Teismas galėtų išnagrinėti remdamasis finansavimo sutarties 1.8 punkte nustatyta arbitražine išlyga.
- 27 Komisija prieštarauja dėl tokio perkvalifikavimo ir teigia, kad Bendrasis Teismas nėra kompetentingas nagrinėti ieškovo ieškinio, pareikšto pagal SESV 272 straipsnį, nes finansavimo sutarties 1.8 punktas negali būti laikomas arbitražine išlyga.
- 28 Tokiomis aplinkybėmis pirmiausia reikia įvertinti šio ieškinio priimtumą atsižvelgiant į SESV 263 straipsnio nuostatas, jei to reikia, prieš nagrinėjant, ar tuo atveju, jei paaiškėja, kad ieškinys dėl panaikinimo yra nepriimtinas, šis ieškinys vis dėlto gali būti perkvalifikuotas į ieškinį, pareiktą pagal SESV 272 straipsnio nuostatas.

Dėl ieškinio priimtumo atsižvelgiant į SESV 263 straipsnio nuostatas

- 29 Remiantis teismo praktika, institucijų priimti aktai, glaudžiai susiję su sutartimis, dėl savo pobūdžio nepriskiriami prie aktų, kuriuos galima prašyti panaikinti pagal SESV 263 straipsnį (žr. 2010 m. birželio 17 d. Sprendimo *CEVA / Komisija*, T-428/07 ir T-455/07, Rink., EU:T:2010:240, 52 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).
- 30 Iš bylos medžiagos matyti, kad debeto aviza yra susijusi su finansavimo sutartimi, kuri saisto Komisiją su ieškovu tiek, kiek siekiama išieškoti pagal šios sutarties nuostatas pervestą pinigų sumą.
- 31 Iš tiesų, pirma, neginčijama, kad Komisija ieškovui pagal finansavimo sutartį pervedė 326 555,84 eurų sumą. Antra, neginčijama, kad Komisija, kiek jai leidžia šios sutarties II.19 punktas, atliko ieškovo finansinį auditą, kiek tai susiję su projektu, ir per tą auditą nustatė, jog dalis deklaruotų išlaidų neatitinka finansavimo reikalavimų. Trečia, iš minėtos sutarties II.18.1 punkto matyti, kad Komisija turi teisę prašyti ieškovo grąžinti jai visą nepagrįstai pervestą sumą arba tokią sumą, kurią galima išieškoti remiantis ta pačia sutartimi, – ji tai padarė išsiųsdama ieškovui debeto avizą su reikalavimu jai grąžinti 55 377,62 eurų sumą. Debeto avizoje konkrečiai nurodyta tiek finansavimo sutartis, tiek išankstinis informacinis laiškas ir patikslinta, kad atlikus minėtą auditą buvo pateiktas reikalavimas grąžinti pinigų sumą.

- 32 Ieškovo argumentai nepaneigia debeto avizos neatskiriamumo nuo sutarties.
- 33 Ieškovas mano, kad jo santykis su Komisija negali būti laikomas vien sutartiniu, nes Komisija su juo elgėsi kaip viešoji institucija, pirmiausia, kai pateikė debeto avizą, kurioje nurodė kredito sumą su nustatytais palūkanomis ir priverstinio vykdymo tvarką, ir kad pats ieškovas finansavimo sutartyje buvo įvardytas kaip „gavėjas“. Ieškovas posėdyje pridūrė, kad, pateikdama debeto avizą, Komisija viršijo sutarties ribas ir piktnaudžiavo savo teisėmis.
- 34 Šiems argumentams negalima pritarti.
- 35 Iš tiesų pirmiausia ieškovo ir Komisijos santykiai reglamentuojami finansavimo sutartyje ir Komisija debeto avizoje aiškiai pasiliko sau teisę vėliau priimti sprendimą dėl priverstinio vykdymo pagal SESV 299 straipsnį. Taip pat, kaip pažymėta šio sprendimo 30 ir 31 punktuose, Komisija priimtoje debeto avizoje tik nurodė teises, kildinamas iš sutarties sąlygų, pagal kurias ji turėjo teisę iš ieškovo išieškoti nepagrįstai pervestas sumas. Tačiau joks bylos medžiagoje esantis dokumentas neleidžia daryti išvados, kad priimdama šį aktą Komisija ieškovo atžvilgiu veikė kaip viešoji institucija.
- 36 Be to, ieškovo pavadinimas dotacijos „gavėju“ taip pat neleidžia įrodyti, kad jo ir Komisijos santykiai nėra sutartiniai ir kad debeto avizą Komisija, veikdama ne pagal sutartį, priėmė kaip viešoji institucija. Iš tiesų, kaip matyti iš pirmojo finansavimo sutarties puslapio, šis pavadinimas tėra paprastas raštiškas susitarimas. Joje numatyta, kad minėtą sutartį sudaro Komisija, veikdama Bendrijos vardu, ir ieškovas, „toliau vadinamas pagrindiniu gavėju“, taip pat asocijuoti gavėjai, kurie kartu su ieškovu vadinami „gavėjais“, nes šią sutartį pasirašė tik ieškovas ir Komisija.
- 37 Galiausiai, ieškovo argumentams, kad Komisija priėmė debeto avizą naudodamasi savo viešosios valdžios prerogatyvomis, kad galėtų remtis teismo praktika, pagal kurią, kiek tai susiję su sutarties kontekstu, tam tikros institucijos priimtas aktas turi būti laikomas atskiriamu nuo šio konteksto, jeigu ši institucija jį priėmė vykdydama savo viešosios valdžios prerogatyvas, negalima pritarti (žr. 24 punkte minėtos Nutarties *Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirourgiko Kentro / Komisija*, EU:T:2011:589, 28 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką). Iš tiesų, joks bylos medžiagos dokumentas neleidžia daryti išvados, kad Komisija veikė naudodamasi viešosios valdžios prerogatyvomis. Konkrečiai kalbant, kaip matyti iš šio sprendimo 30 ir 31 punktų, debeto aviza tik siekiama įgyvendinti teises, kurias Komisija turi pagal finansavimo sutarties sąlygas, todėl negalima teigti, kad ji buvo priimta naudojantis viešosios valdžios prerogatyvomis.
- 38 Atsižvelgiant į tai, kas pasakyta, darytina išvada, kad debeto aviza nenurodyta tarp aktų, kuriuos Sąjungos teismų gali būti prašoma panaikinti pagal SESV 263 straipsnį, ir nereikia nagrinėti, ar, kaip teigia Komisija, debeto aviza yra tik parengiamasis aktas.
- 39 Darytina išvada, kad šis ieškinys, atsižvelgiant į SESV 263 straipsnio nuostatas, yra nepriimtinas.

Dėl prašymo perkvalifikuoti šį ieškinį į ieškinį, pareikštą pagal SESV 272 straipsnį

- 40 Vis dėlto ieškovas mano, kad šis ieškinys gali būti perkvalifikuotas į ieškinį, pareikštą pagal SESV 272 straipsnį, kurį Bendrasis Teismas gali išnagrinėti remdamasis finansavimo sutarties I.8 straipsnyje nustatyta arbitražine išlyga.
- 41 Komisija atsikerta, kad Bendrasis Teismas negali perkvalifikuoti šio ieškinio į ieškinį, pareikštą pagal SESV 272 straipsnį, nes finansavimo sutartyje nėra jokios arbitražinės išlygos. Iš esmės ji mano, kad finansavimo sutarties I.8 punkto antroje pastraipoje paprasčiausiai primenama, kad Bendrasis Teismas turi kompetenciją nagrinėti ieškinį dėl panaikinimo. Komisijos manymu, iš tikrųjų minėtas punktas taikomas tik „gavėju“, o ne kontrahentų ieškiniams. Šią analizę patvirtina finansavimo sutarties II.18.5 punktas.

- 42 Pirma, dėl galimybės perkvalifikuoti šį ieškinį į ieškinį, pareikštą pagal SESV 272 straipsnį, primintina, kad pagal nusistovėjusią teismo praktiką, kai į teismą kreipiamasi su ieškiniu dėl panaikinimo arba su ieškiniu dėl žalos atlyginimo, nors ginčas iš tiesų yra susijęs su sutartimi, Bendrasis Teismas perkvalifikuoja ieškinį, jei įvykdytos tokio perkvalifikavimo sąlygos (2001 m. rugsėjo 19 d. Sprendimo *Lecureur / Komisija*, T-26/00, Rink, EU:T:2001:222, 38 punktas; 2004 m. gegužės 10 d. *Nutarties Musée Grévin / Komisija*, T-314/03 ir T-378/03, Rink, EU:T:2004:139, 88 punktas ir 29 punkte minėto Sprendimo *CEVA / Komisija*, EU:T:2010:240, 57 punktas).
- 43 Tačiau sutartinio pobūdžio ginčo atveju Bendrasis Teismas mano neturintis teisės perkvalifikuoti ieškinį dėl panaikinimo, kai ieškovas aiškiai prieštarauja, kad ieškinyje būtų perkvalifikuotas kaip pareikštas pagal SESV 272 straipsnį, arba kai ieškinyje nėra grindžiamas jokia pagrindu, susijusiu su atitinkamų sutartinių santykių reglamentuojančių normų, nesvarbu, ar tai sutarties sąlygos, ar sutartyje nurodytos nacionalinės teisės nuostatos, pažeidimu (žr. 29 punkte minėto Sprendimo *CEVA / Komisija*, EU:T:2010:240, 59 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).
- 44 Iš to matyti, kad ieškinį galima perkvalifikuoti, jei ieškovas tam aiškiai neprieštarauja ir jei bent vienas pagrindas, susijęs su teisės normų, reglamentuojančių nagrinėjamą sutartinį santykį, pažeidimu, yra nurodytas ieškinyje pagal Procedūros reglamento 44 straipsnio 1 dalies c punktą. Šios dvi sąlygos yra kumuliacinės.
- 45 Viena vertus, savo pastabose dėl Komisijos pateikto prieštaravimo dėl priimtino ieškovo aiškiai prašo šioje byloje perkvalifikuoti šį ieškinį dėl panaikinimo į ieškinį, pareikštą pagal SESV 272 straipsnį.
- 46 Kita vertus, grįsdamas savo ieškinį ieškovas nurodo du pagrindus, susijusius, pirma, su „Sąjungos teisės pažeidimu dėl faktinių aplinkybių klaidingo įvertinimo arba neįvertinimo“ ir, antra, su pareigos motyvuoti pažeidimu.
- 47 Nors antrasis pagrindas išimtinai grindžiamas argumentais, susijusiais su administracinės teisės santykiu ir ieškiniui dėl panaikinimo būdingomis savybėmis (šiuo klausimu žr. 24 punkte minėtos *Nutarties Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirourgiko Kentro / Komisija*, EU:T:2011:589, 36 ir 37 punktus), pažymėtina, jog savo pirmajame pagrinde ieškovas iš esmės teigia, kad išlaidos personalui, pragyvenimo ir kelionės išlaidos, taip pat paslaugos teikimo išlaidos, kurias jis teigia patyręs įgyvendindamas projektą, neatitinka Sąjungos išlaidų finansavimo reikalavimų. Išlaidų atitiktis finansavimo reikalavimams nustatyta finansavimo sutarties II.14 punkte – šią sąlygą ieškovas priminė ieškinyje nurodytoje faktinių aplinkybių santraukoje. Net jei ieškovas pirmojo pagrindo santraukoje aiškiai ir nesiremia minėtu II.14 punktu, jo nurodyti pagrindo argumentai negali būti suprasti kitaip, kaip iš esmės neigiantys Komisijos su minėta sąlyga susijusių vertinimus. Be to, atsakydama į Bendrojo Teismo posėdyje pateiktą klausimą Komisija neginčijo, kad šiuo pagrindu ieškovas ją kaltino pažeidus savo sutartines pareigas.
- 48 Tokiomis aplinkybėmis pagal šio sprendimo 42 ir 43 punktuose nurodytą teismo praktiką šį ieškinį reikia perkvalifikuoti į ieškinį, pareikštą pagal SESV 272 straipsnį.
- 49 Tačiau, antra, primintina, kad Bendrasis Teismas, kaip pirmoji instancija, yra kompetentingas spręsti tik tokius sutartinio pobūdžio ginčus, dėl kurių į jį kreipiasi fiziniai ar juridiniai asmenys, remdamiesi arbitražine išlyga. Priešingu atveju jis viršytų savo kompetenciją jam patikėtu ginčų sprendimo klausimu (1997 m. spalio 3 d. *Nutarties Mutual Aid Administration Services / Komisija*, T-186/96, Rink., EU:T:1997:149, 47 punktas ir 2010 m. vasario 8 d. *Nutarties Alisei / Komisija*, T-481/08, Rink., EU:T:2010:32, 58 punktas).
- 50 Sąjungos teismų kompetencija nagrinėti su sutartimi susijusį ginčą remiantis arbitražine išlyga pagal teismo praktiką vertinama atsižvelgiant tik į SESV 272 straipsnio nuostatas ir pačios arbitražinės išlygos sąlygas (1992 m. balandžio 8 d. Sprendimo *Komisija / Feilhauer*, C-209/90, Rink.,

EU:C:1992:172, 13 punktas). Ši kompetencija nukrypsta nuo bendrosios teisės ir todėl turi būti aiškinama siaurai (1986 m. gruodžio 18 d. Sprendimo *Komisija / Zoubek*, 426/85, Rink, EU:C:1986:501, 11 punktas). Taigi Bendrasis Teismas sutartinį ginčą gali nagrinėti tik šalims išreiškus valią suteikti jam tokią kompetenciją (žr. 2013 m. rugsėjo 16 d. Sprendimo *GL2006 Europe / Komisija*, T-435/09, Rink. (Ištraukos), EU:T:2013:439, 38 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką; taip pat šiuo klausimu žr. 49 punkte minėtos Nutarties *Mutual Aid Administration Services / Komisija*, EU:T:1997:149, 46 punktą).

- 51 Bendrasis Teismas šį ieškinį, kaip jis buvo kvalifikuotas 48 punkte, gali išnagrinėti tik tuomet, jei finansavimo sutartyje nustatyta arbitražinė išlyga, kuria šiuo klausimu jam suteikiama jurisdikcija. Taigi reikia patikrinti, ar minėtoje sutartyje tokia sąlyga yra.
- 52 Šiuo klausimu primintina, kad pagal teismo praktiką Sutartis nenurodo jokios arbitražinėje išlygoje naudotinos ypatingos formuluotės. Šiomis aplinkybėmis bet kokia formuluotė, kurioje nurodomas šalių ketinimas atsisakyti savo galimų ginčų nagrinėjimo nacionaliniuose teismuose, kad pateiktų juos Sąjungos teismams, turi būti laikoma pakankama, kad jiems būtų suteikta jurisdikcija pagal SESV 272 straipsnį (2005 m. kovo 17 d. Sprendimo *Komisija / AMI Semiconductor Belgium ir kt.*, C-294/02, Rink, EU:C:2005:172, 50 punktas).
- 53 Šioje byloje Finansavimo sutartyje įtvirtinta sąlyga „Law applicable and competent court“ (Taikytina teisė ir kompetentingas teismas), pagal kurią „gavėjai gali [Bendrajam Teismui] pateikti ieškinį dėl Komisijos sprendimų, susijusių su šios sutarties sąlygų taikymu ir jų įgyvendinimo tvarka, o apeliacinės instancijos atveju – tokį skundą pateikti [Teisingumo Teismui]“, yra arbitražinė.
- 54 Darytina išvada, kad finansavimo sutarties I.8 punkto antroje pastraipoje nustatyta sąlyga nurodo Bendrąjį Teismą kaip kompetentingą teismą, kuris kaip pirmoji instancija nagrinėja kiekvieną gavėjo, kaip jis suprantamas pagal finansavimo sutartį (žr. 36 punktą) (toliau – gavėjas), ieškinį dėl Komisijos sprendimų, susijusių su finansavimo sutarties sąlygų taikymu ir jų įgyvendinimo tvarka.
- 55 Iš tiesų, atsižvelgiant į finansavimo sutarties tekstą, „gavėjo“ ir „Komisijos sprendimų“ terminų vartojimą, taip pat į šios sutarties I.8 punkto antroje pastraipoje nustatytos sąlygos, kuria Bendrajam Teismui nesuteikiama kompetencija nagrinėti ieškinį, kurį Komisija gali pateikti pagal minėtą sutartį, neabipusiškumą, šios sąlygos redakcija skiriasi nuo standartinių arbitražinių išlygų ir, kaip Komisija, beje, pripažino posėdyje, gali sukelti painiavą, nes ji nereiškia teisėtumo kontrolės, kurią leidžia užtikrinti ieškinys dėl panaikinimo, pareikštas pagal SESV 263 straipsnį.
- 56 Tačiau, kad ir kaip būtų gaila dėl dviprasmiškumo, atsiradusio neįprastai suformulavus finansavimo sutarties I.8 punkto antroje pastraipoje esančią sąlygą, pažymėtina, kad, priešingai, nei teigia Komisija, šie veiksniai negali kliudyti laikyti šią sąlygą arbitražine išlyga.
- 57 Šiuo klausimu pirmiausia pažymėtina, jog finansavimo sutarties I.8 punkte „Law applicable and competent court“ pirmiausia nurodoma, kad antroje pastraipoje nustatytos sąlygos tikslas – nustatyti teismą, kompetentingą nagrinėti ginčus dėl šios sutarties.
- 58 Taigi finansavimo sutartyje numačius, kad gavėjai gali pareikšti ieškinį Bendrajam Teismui kaip pirmajai instancijai dėl Komisijos sprendimų, susijusių su finansavimo sutarties sąlygų taikymu ir jų įgyvendinimo tvarka, šios sutarties I.8 punkto antroje pastraipoje jam pagal SESV 272 straipsnį suteikiama kompetencija nagrinėti gavėjų ieškinius, susijusius su ginčais dėl šios sutarties.
- 59 Be to, pažymėtina, kad pagal finansavimo sutarties I.8 punkto antrą pastraipą, kaip matyti iš šios sąlygos formuluotės, ieškiniai, kuriuos gavėjai gali pateikti Bendrajam Teismui kaip pirmajai instancijai, yra susiję su Komisijos sprendimais, susijusiais su finansavimo sutarties sąlygų taikymu ir jų įgyvendinimo tvarka.

- 60 Taigi ši nuostata taikoma ir Komisijos pagal sutarties nuostatas priimtiems sprendimams, kurie neatskiriama susiję su tokiomis sutartimis, kaip šioje byloje nagrinėjama debeto aviza.
- 61 Viena vertus, darytina išvada, kad, priešingai, nei teigia Komisija, finansavimo sutarties I.8 punkto antroje pastraipoje nustatyta sąlyga negali būti laikoma paprasčiausiu priminimu apie Bendrojo Teismo kompetenciją nagrinėti ieškinį dėl panaikinimo, pareikštą pagal SESV 263 straipsnį.
- 62 Iš tiesų, kadangi šioje sąlygoje niekur nenurodomas SESV 263 straipsnis, iš šio sprendimo 29 punkte minėtos teismo praktikos matyti, kad institucijų priimti aktai, neatskiriama susiję su sutartimis, dėl savo pobūdžio nepriskiriami prie aktų, kuriuos galima prašyti panaikinti pagal SESV 263 straipsnį.
- 63 Kadangi finansavimo sutarties I.8 punkto antroje pastraipoje nustatyta išlyga, kaip matyti iš šio sprendimo 59 ir 60 punktų, aiškiai apima ieškinį, kuris gali būti pareikštas dėl tokių sprendimų arba aktų, kurie nurodyti 62 punkte, Komisijos siūlomas aiškinimas, kad finansavimo sutarties I.8 punkto antroje pastraipoje paprasčiausiai primenama, jog galima pareikšti ieškinį dėl panaikinimo reikštų priimtinumo sąlygų, nustatytų SESV 263 straipsnyje ir išaiškintų teismo praktikoje, išplėtimą pagal sutartį, tačiau šios sąlygos yra viešosios tvarkos pobūdžio (žr. 2010 m. balandžio 15 d. Nutarties *Makhteshim-Agan Holding ir kt. / Komisija*, C-517/08 P, EU:C:2010:190, 54 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką ir 2010 m. gruodžio 15 d. Sprendimo *Albertini ir kt. / Parlamentas*, T-219/09 ir T-326/09, Rink, EU:T:2010:519, 56 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką), todėl jų negalima palikti šalių nuožiūrai.
- 64 Be to, priešingai, nei posėdyje teigia Komisija, konstatuotina, kad, atsižvelgiant į šio sprendimo 59 ir 60 punktuose pateiktus svarstymus, būtų nesuderinama su finansavimo sutarties I.8 punkto antroje pastraipoje nustatyta sąlygos taikymo sritimi, jeigu būtų laikoma, kad ji gali apimti tik ieškinius dėl sprendimų, kuriuos Komisija gali priimti pagal SESV 299 straipsnį.
- 65 Šiuo klausimu svarbu pridurti, kad sprendimams, kurie gali būti priimti pagal SESV 299 straipsnį, konkrečiai taikomas Komisijos minėtas finansavimo sutarties II.18.5 punktas. Jame gavėjai informuojami, kad iš jų gali būti pareikalauta grąžinti galimai nepagrįstai išmokėtas sumas, remiantis sprendimu dėl priverstinio vykdymo pagal SESV 299 straipsnį, ir kad dėl tokio sprendimo gali būti pareikštas ieškinys Bendrajam Teismui. Atsižvelgiant į tai, kad minėtame finansavimo sutarties II.18.5 punkte nėra jokios nuorodos į šios sutarties I.8 punkto antrą pastraipą, pažymėtina, kad Komisija nepaaiškino, kaip finansavimo sutarties II.18.5 punkte nurodyta, kad jos I.8 punkto antra pastraipa turi būti aiškinama siaurai. Šios specifinės sąlygos buvimas minėtos sutarties II.18.5 punkte, susijusiame su priverstinio vykdymo aktais, patvirtina, *a contrario*, kad „su sutarties sąlygomis susijusio sprendimo“ sąvoka, nustatyta tos pačios sutarties I.8 punkto antroje pastraipoje, nėra susijusi su tokiais priverstinio vykdymo aktais, kurie gali būti atskirti nuo sutartinių santykių.
- 66 Galiausiai, dėl finansavimo sutarties I.8 punkto antroje pastraipoje vartojamų terminų, konkrečiai, „sprendimo“ ir „gavėjo“ terminų, taip pat dėl minėtame punkte nustatytos išlygos vienašališkumo, primintina, kad, kaip matyti iš šio sprendimo 52 punkte minėtos teismo praktikos, bet kokia formuluotė, iš kurios matyti, kad šalys susitaria, jog jos nespres galimų ginčų nacionaliniuose teismuose, o juos pateiks nagrinėti Sąjungos teismams, turi būti laikoma pakankama, jog tie teismai įgytų kompetenciją nagrinėti šiuos ginčus. Taigi, priešingai, nei teigia Komisija savo šiuo klausimu nurodytuose argumentuose, finansavimo sutarties I.8 punkto antros pastraipos formuluotė nekliudo laikyti jos arbitražine išlyga.
- 67 Atsižvelgiant į tai, kas nurodyta, darytina išvada, kad, pirma, šis ieškinys turi būti perkvalifikuotas į ieškinį, pareikštą pagal SESV 272 straipsnį ir, antra, kad Bendrasis Teismas turi kompetenciją nagrinėti šį ieškinį remdamasis SESV 272 straipsniu ir finansavimo sutarties I.8 punkto antroje pastraipoje nustatyta arbitražine išlyga.

Dėl ieškinio pagrįstumo

- 68 Grįsdamas tokį savo ieškinį, kaip jis buvo perkvalifikuotas, ieškovas nurodo du pagrindus, iš esmės siejamus, pirma, su klaidingu faktinių aplinkybių vertinimu pažeidžiant finansavimo sutarties sąlygas ir, antra, su pareigos motyvuoti pažeidimu.

Dėl pirmojo ieškinio pagrindo, siejamo su klaidingu faktinių aplinkybių vertinimu, pažeidžiant finansavimo sutarties sąlygas

- 69 Pirmuoju pagrindu ieškovas kaltina Komisiją, kad ji tam tikras išlaidas, kurių bendra suma buvo 48 971,84 euro, laikė finansavimo reikalavimų neatitinkančiomis išlaidomis. Konkrečiai kalbant, tai pasakytina apie 44 156,76 euro išlaidas personalui, antra, 638,04 euro ir 1 354,08 euro atitinkamai pragyvenimo ir kelionės išlaidas ir, trečia, 2 822,96 euro paslaugos teikimo išlaidas.
- 70 Komisija ginčija šio ieškinio pagrindo pagrįstumą. Konkrečiai kalbant, Komisija mano, kad ji turėjo teisę reikalauti iš ieškovo grąžinti bendrą 55 490,39 eurų sumą.

– Pirminės pastabos

- 71 Preliminariai primintina, kad pagal pagrindinį principą, kuris reglamentuoja Sąjungos finansinės paramos teikimą, ji gali finansuoti tik faktiškai patirtas išlaidas. Taigi tam, kad Komisija galėtų vykdyti kontrolės funkciją, tokios pagalbos gavėjai turi įrodyti, kad jie, vykdydami projektus, kuriems buvo skirta finansinė parama, iš tiesų patyrė išlaidų, o kad kontrolės ir įrodymų rinkimo sistema, įdiegta siekiant nustatyti, ar įvykdytos pagalbos skyrimo sąlygos, veiktų, būtina, kad šie pagalbos gavėjai pateiktų patikimą informaciją. Nepakanka įrodyti, kad projektas buvo įgyvendintas, siekiant pateisinti konkrečią dotaciją. Papildomai paramos gavėjas privalo įrodyti, kad deklaruotas išlaidas patyrė pagal nustatytas atitinkamos paramos skyrimo sąlygas, nes tik tinkamai pagrįstos išlaidos gali būti laikomos finansavimo reikalavimus atitinkančiomis išlaidomis. Jo pareiga laikytis nustatytų finansavimo sąlygų yra vienas iš pagrindinių naudos gavėjo įsipareigojimų, todėl nuo jos priklauso, ar bus skirta finansinė parama (2007 m. gegužės 22 d. Sprendimo *Komisija / IIC*, T-500/04, Rink., EU:T:2007:146, 94 punktas; šiuo klausimu ir pagal analogiją žr. 2006 m. sausio 19 d. Sprendimo *Comunità montana della Valnerina / Komisija*, C-240/03 P, Rink., EU:C:2006:44, 69, 76, 78, 86 ir 97 punktus).
- 72 Kadangi dotacijos skyrimas, kaip matyti iš finansavimo sutarties I.8 punkto pirmos pastraipos, reglamentuojamas sutarties sąlygomis, taikytinomis Bendrijos teisės taisyklėmis ir subsidiariai Belgijos teisės aktais, kuriais reglamentuojamas dotacijų skyrimas, svarbu pažymėti, kad šio sprendimo 71 punkte nurodytas principas atsispindi šios sutarties nuostatose, susijusiose su dotacijų skyrimo tvarka. Taigi, konkrečiai kalbant, iš minėtos sutarties I.4.2–I.4.5, I.5 ir II.15.2–II.15.4 punktų matyti, kad ieškovas skirtingose projekto stadijose privalo Komisijai pateikti faktiškai patirtų finansavimo reikalavimus atitinkančių išlaidų ataskaitas, nes Komisija prireikus gali prašyti pateikti papildomų duomenų ir dokumentų. Būtent remdamasi finansavimo sutarties II.15.4 punkte nurodytais dokumentais, visų pirma galutine faktiškai patirtų finansavimo reikalavimus atitinkančių išlaidų ataskaita, Komisija pagal šios sutarties II.17 punktą ir atsižvelgdama į vėliau pagal šios sutarties II.19 punktą atlikus auditą gautą informaciją, nustato galutinę dotacijų sumą.
- 73 Šiomis aplinkybėmis taip pat pažymėtina, kad, kiek tai susiję su išlaidų atitikties finansavimo reikalavimams kriterijais, finansavimo sutarties II.14.1 punkte nustatyta:

„Kad išlaidos būtų laikomos atitinkančiomis finansavimo reikalavimus, jos turi atitikti šiuos bendrus kriterijus:

— turi būti susijusios su sutarties dalyku ir numatytos prie jos pridėtame pirminiame biudžete;

- turi būti būtinos įgyvendinant sutarties dalyko apibrėžtus veiksmus;
- turi būti pagrįstos ir atitikti patikimo finansų valdymo, visų pirma, ekonomiško ir išlaidų veiksmingumo principus;
- turi būti tvarkomos projekto vykdymo laikotarpiu, kaip jis apibrėžtas sutarties I.2.2 punkte;
- turi būti iš tiesų patirtos gavėjų, įtrauktos į apskaitą laikantis joms taikomų apskaitos principų ir deklaruotos pagal taikomus mokesčių ir socialinės teisės aktus;
- turi būti identifikuotinos ir kontroliuotinos.

Gavėjų vidaus apskaitos ir kontrolės procedūros turi leisti tiesiogiai nustatyti, viena vertus, atliekant projekto veiksmus patirtų išlaidų ir deklaruotų pajamų atitiktį ir, kita vertus, apskaitos eilučių ir su jomis susijusių pateisinančių dokumentų atitiktį.“

- 74 Be to, finansavimo sutarties II.14.2 punkte tiesioginės finansavimo reikalavimus atitinkančios projekto išlaidos apibrėžiamos taip:

„Tiesioginės finansavimo reikalavimus atitinkančios projekto išlaidos yra tokios, kurios pagal II.14.1 punkte apibrėžtas bendras atitikties finansavimo reikalavimus sąlygas yra identifikuojamos kaip konkrečios tiesiogiai su projekto įgyvendinimu susijusios išlaidos ir gali būti tiesiogiai priskirtos. Finansavimo reikalavimus atitinka tokios tiesioginės išlaidos, jei jos atitinka ankstesnėje dalyje išvardytus kriterijus:

- projekte numatytos išlaidos personalui, t. y. atlyginimai ir socialinio draudimo įmokos bei kitos įstatymuose numatytos išlaidos, atitinka finansavimo reikalavimus, jeigu jos neviršija vidutinių įprastų galutinio paramos gavėjo mokamo darbo užmokesčio dydžių;
- su veikla susijusio personalo kelionių ir pragyvenimo išlaidos, jei jos atitinka įprastą gavėjų praktiką kelionės išlaidų srityje arba neviršija patvirtintų Komisijos metinių normų;
- <...>“

- 75 Pirmojo ieškinio pagrindo pagrįstumą reikia įvertinti atsižvelgiant būtent į šias pastabas.

– Dėl išlaidų personalui

- 76 Ieškovo argumentai yra susiję su išlaidomis personalui: pirma, C. S. ir J. S. (44 100 eurų) ir, antra, H. (56,76 euro).

- 77 Pirmiausia, dėl išlaidų personalui, t. y. C. S. ir J. S., ieškovas teigia, kad Komisija jas klaidingai laikė finansavimo reikalavimų neatitinkančiomis projekto išlaidomis. Jis iš esmės mano, kad pranešdamas apie šių bendradarbių straipsnius, šių straipsnių santraukas, „Galutinės techninio įgyvendinimo ataskaitos“ (*Final Technical Implementation Report*) papildymus ir pristatymų pagalbinis darbas, kuriuos, baigęs audito ataskaitą, jis perdavė Komisijai ir taip pat pridėjo prie savo ieškinio, jis įrodė jų dalyvavimo projekte faktą.

- 78 Komisija ginčija ieškovo argumentų pagrįstumą.

- 79 Pažymėtina, kad nei ieškovo argumentai, nei jo pateikti dokumentai neįrodo, kad C. S. ir J. S. dalyvavo projekte.

- 80 Pirma, visi ieškovo perduoti C. S. ir J. S. straipsniai datuojami 2008 m. Nors pagal finansavimo sutarties I.1.4 punktą projektas vyko nuo 2004 m. balandžio 15 d. iki 2006 m. balandžio 15 d. ir pagal sutarties II.14.1 punktą finansavimo reikalavimus atitinkančios projekto išlaidos turėjo būti patirtos projekto įgyvendinimo laikotarpiu, ieškovas neįrodė, kad šių straipsnių parengimo darbai buvo atlikti minėto projekto įgyvendinimo laikotarpiu. Be to, iš šių straipsnių nematyti, kad, kaip teigia ieškovas, jų paskelbimas buvo atidėtas dėl procedūros, pagal kurią autorių pateiktus straipsnius turi įvertinti jų kolegos. Iš tiesų, viena vertus, dėl pirmo straipsnio konkrečiai nurodyta, kad jis buvo pateiktas paskelbti 2008 m. vasario 8 d., priimtas 2008 m. balandžio 10 d., o paskelbtas tų pačių metų gegužės 6 d. Kita vertus, dėl kitų prie ieškinio pridėtų tų pačių autorių straipsnių, pažymėtina, kad juose nėra jokios nuorodos į paskelbimo datą, o nuorodos į vienintelę paskelbimo datą, t. y. į 2008 m., nepakanka, kad būtų galima konstatuoti, jog minėti straipsniai buvo parengti projekto įgyvendinimo laikotarpiu.
- 81 Antra, viena vertus, kaip teisingai teigia Komisija, C. S. ir J. S. darbų santraukos buvo parengtos 2008 m. vasario 8 d., t. y. vėliau, nei pasibaigė projektas. Nors ieškovo nurodyta aplinkybė, kad su minėtų bendradarbių dalyvavimu susiję įrodymai buvo pripažinti nepakankamais audito ataskaitoje, iš tiesų rodo, kad nauji įrodymai buvo perduoti pasibaigus projektui, ji, priešingai, nei teigia ieškovas, negali pateisinti jų pateikimo *a posteriori* dvejus metus nuo projekto pabaigos. Kita vertus, šiose darbų santraukose tik pakartojamas šio sprendimo 80 punkte nurodytas straipsnių sąrašas ir papildomai nurodoma, kad C. S. ir J. S. projekte dalyvavo kaip ekspertai. Be to, kaip konstatuota šio sprendimo 80 punkte, nebuvo įrodyta, kad šie straipsniai buvo rengiami vykstant projektui, – tokio sąrašo ir nuorodos apie C. S. ir J. S. kaip ekspertų dalyvavimą, kuri buvo abstrakti, be konkrečių paaiškinimų, kaip šie asmenys dalyvavo projekte, ir nepateikus jokio konkretaus įrodymo dėl tokio dalyvavimo, nepakanka.
- 82 Trečia, „Galutinės techninio įgyvendinimo ataskaitos“ papildymai atitinkamai buvo pasirašyti 2009 m. kovo 24 ir 25 d. Šiuose dokumentuose iš esmės pateikiamos tik trys toliau nurodomos aplinkybės. Pirmiausia, kad C. S. ir J. S. prie projekto įgyvendinimo prisidėjo kaip ekspertai; neturint ekspertinės patirties būtų buvę „akivaizdžiai neįmanoma“ įgyvendinti tokio kaip šis europinio masto projekto tokiose srityse kaip bendroji medicina ir farmakoterapija, taip pat farmacija, farmakologija ir klinikinė mityba. Be to, C. S. ir J. S. prisidėjo prie darbų, pirmiausia minėtų straipsnių, rengimo. Galiausiai, C. S. ir J. S. teikė konsultacijas vykstant diskusijoms. Pagal šią informaciją dokumentuose daroma nuoroda į skirtingus „Tarpinės techninio įgyvendinimo ataskaitos“ („Interim Technical Implementation Report“) ir „Galutinės techninio įgyvendinimo ataskaitos“ („Final Technical Implementation Report“) puslapius.
- 83 Taigi, viena vertus, dėl šio sprendimo 81 punkte nurodytų priežasčių šių bendrų ir vėliau projekto pabaigoje pateiktų aplinkybių nepakanka siekiant įrodyti, kad C. S. ir J. S. veiksmingai prisidėjo prie minėto projekto. Kita vertus, kadangi šiuose papildomuose dokumentuose daroma nuoroda į dvi šio sprendimo 82 punkte minėtas ataskaitas, pažymėtina, kad šių ataskaitų nėra šios bylos medžiagoje, todėl Bendrasis Teismas negali patikrinti ieškovo šiuo klausimu pateiktų kaltinimų pagrįstumo.
- 84 Ketvirta, ieškovo pateiktuose dokumentuose dėl C. S. ir J. S. „pagalbos rengiant pranešimus“ nėra jokios nuorodos į šiuos asmenis, todėl jais negalima remtis įrodinėjant, kad jie dalyvavo projekte.
- 85 Be to, iš bylos medžiagos matyti, kad nei C. S., nei J. S. nedalyvavo susitikime, kurį pagal šį projektą ieškovas surengė 2005 m. rugsėjį Kipre.
- 86 Darytina išvada, jog ieškovas neįrodė, kad C. S. ir J. S. iš tiesų dalyvavo projekte, todėl su jais susijusios išlaidos personalui turi būti laikomos finansavimo reikalavimų neatitinkančiomis išlaidomis.
- 87 Be to, kadangi ieškovo 2009 m. kovo 13 ir 31 d. Komisijai adresuotuose raštuose pateiktos pastabos ir įrodymai buvo pakartoti Bendrajame Teisme ir atmesti šio sprendimo 80–84 punktuose, ieškovo argumentas, kad Komisija neatsižvelgė į šiuos įrodymus, nepaneigia išlaidų personalui, susijusių su C. S. ir J. S. nefinansavimo.

- 88 Antra, ieškovas teigia, kad Komisija, apskaičiuodama bendras finansavimo reikalavimų neatitinkančias išlaidas, neatmetė dėl H. patirtų nefinansuotinių išlaidų personalui (56,76 euro) sumos.
- 89 Komisija atsikerta, kad, nors dėl H. patirtos išlaidos personalui turi būti laikomos finansavimo reikalavimus atitinkančiomis finansuotinomis išlaidomis, prie nefinansuotinių išlaidų personalui reikia pridėti 2 025,67 eurų sumą. Kadangi ieškovas šios audito ataskaitoje minėtos sumos neginčijo, išankstiniame informaciniame laiške nustatyta bendra 44 156,76 eurų suma nėra galutinė.
- 90 Šiuo klausimu, pirma, konstatuotina, jog ieškovas ir Komisija sutaria, kad dėl H. patirtos išlaidos personalui (56,76 euro) yra finansavimo reikalavimus atitinkančios išlaidos.
- 91 Antra, Komisijos argumentas, kad išankstiniame informaciniame laiške nustatyta bendra 44 156,76 eurų suma nebuvo galutinė, yra nereikšmingas. Iš tiesų, net darant prielaidą, kad Komisija turėjo teisę reikalauti grąžinti išlaidų personalui sumą, kuri buvo didesnė, nei nurodyta debeto avizoje, ši aplinkybė negali paneigti išvados, kad Komisija kitas išlaidas, t. y. dėl H. patirtas išlaidas personalui, laikė finansavimo reikalavimų neatitinkančiomis išlaidomis.
- 92 Darytina išvada, kad ši kaltinimą reikia priimti, kiek jis susijęs su išlaidomis personalui, patirtomis dėl H., o kitą ieškinio dalį atmesti.
- Dėl pragyvenimo ir kelionės išlaidų
- 93 Ieškovas ginčija finansavimo reikalavimų neatitinkančių išlaidų pobūdį, pirma, 638,04 euro pragyvenimo išlaidas ir, antra, 1 354,08 euro kelionės išlaidas.
- 94 Pirmiausia, ieškovas mano, kad jis įrodė posėdyje Kipre dalyvavusių 20 asmenų pragyvenimo išlaidas. Taigi Komisija, kuri neatsižvelgė į jo pateiktus įrodymus, klaidingai manė, jog 638,04 euro pragyvenimo išlaidos nebuvo finansuotinos išlaidos. Šiuo klausimu ieškovas remiasi keliais prie ieškinio pridėtais dokumentais.
- 95 Komisija ginčija šių argumentų pagrįstumą.
- 96 Iš audito ataskaitos matyti, kad ieškovas iš viso deklaravo pragyvenimo išlaidų 9 598,04 eurų sumą. Remdamasi duomenimis, susijusiais su kelionėmis lėktuvu, Komisija nurodė, kad 14 asmenų Kipre iš viso praleido 56 dienas. Padauginus šį skaičių iš dienpinigių Kipre (160 eurų), matyti, kad tik 8 960 eurų suma išlaidų atitiko finansavimo reikalavimus. Taigi, Komisijos nuomone, tiek audito ataskaitoje, tiek rašte dėl išankstinio informavimo šių sumų skirtumas (638,04 euro) nebuvo finansuotinas.
- 97 Pagal Finansavimo sutarties II.14.1 straipsnio penktą įtrauką tam, kad būtų galima išlaidas laikyti finansavimo reikalavimus atitinkančiomis išlaidomis, pirmiausia reikia, kad pagalbos gavėjas jas faktiškai būtų patyręs.
- 98 Pirmiausia, Kipre vykusio posėdžio dalyvių sąrašo, kuriame nurodytos 20 asmenų pavardės, nepakanka nei siekiant įrodyti, kad visi šie asmenys iš tiesų dalyvavo šiame posėdyje, nei *a fortiori* kad ieškovas iš tiesų padengė jų pragyvenimo išlaidas. Tokia išvada ypač darytina dėl to, kad, viena vertus, kaip teisingai nurodė Komisija, pačioje ieškovo persiūstoje sąrašo kopijoje pateikiama ranka įrašyta pastaba, iš kurios matyti, jog keturi asmenys nepateikė prašymo grąžinti kelionės išlaidas. Kita vertus, savo ieškinyje ieškovas nurodo, kad „pragyvenimo išlaidos, susijusios su šiuo susitikimu, taip pat apima asmenis, kurie į jį neatvyko“.

- 99 Antra, dėl kitų dviejų ieškovo pateiktų dokumentų, kurie įrodo, kad jis patyrė išlaidų, susijusių su posėdžių salės suteikimu ir profesoriaus K. apgyvendinimu viešbutyje, atitinkamai 1 010 eurų ir 1 843,96 euro, pažymėtina, kad, kaip teigia Komisija, šių įrodymų nepakanka, kad būtų galima nustatyti, kiek iš tiesų Kipre buvo dalyvių. Be to, iš ieškovo argumentų nematyti, kad jis šiuo metu prašo išlaidas, susijusias su posėdžių salės suteikimu ir gyvenimu viešbutyje, vertinti kaip finansavimo reikalavimus atitinkančias išlaidas.
- 100 Darytina išvada, kad ieškovas nepateikė jokio įrodymo, kuris leistų nustatyti, kad pragyvenimo išlaidos sudaro 638,04 euro finansavimo reikalavimus atitinkančių išlaidų. Šiomis aplinkybėmis argumentas, kad Komisija neatsižvelgė į ieškovo 2009 m. kovo 31 d. laiške šiuo klausimu pateiktas pastabas ir įrodymus, turi būti atmestas remiantis tais pačiais motyvais, kurie išvardyti šio sprendimo 87 punkte.
- 101 Antra, ieškovas mano, kad pateikęs keturių bendradarbių įlaipinimo į lėktuvą korteles, jis įrodė, jog 1 354,08 euro kelionės išlaidos yra finansuotinos.
- 102 Šiuo klausimu pakanka konstatuoti, kad iš Komisijos raštų matyti, jog ji pripažino 1 354,08 euro kelionės išlaidas finansuotinomis, kaip ji tai, beje, aiškiai patvirtino posėdyje atsakydama į Bendrojo Teismo klausimą.
- 103 Darytina išvada, kad reikia priimti šį kaltinimą, kiek jis susijęs su kelionės išlaidomis, o kitą jo dalį atmesti.

– Dėl paslaugos teikimo išlaidų

- 104 Dėl paslaugos teikimo išlaidų ieškovas teigia, viena vertus, kad Pasaulio sveikatos organizacija (PSO) finansavo tik 3 522,86 euro straipsnio „Public Health responses to extreme weather events“ („Visuomenės sveikatos organizacijų atsakomieji veiksmai ekstremalių meteorologinių sąlygų atveju“, toliau – straipsnis „Visuomenės sveikatos organizacijų atsakomieji veiksmai“) spausdinimo išlaidų, – tai matyti iš jo pateikto banko sąskaitos išrašo, todėl likusi 2 471,14 eurų suma yra finansuotinos išlaidos. Kita vertus, Komisijos nefinansuotinių išlaidų skaičiavimas yra klaidingas, nes iš pradžių audito ataskaitoje nustatyta 12 918,45 eurų suma išankstiniame informaciniame laiške buvo padidinta iki 13 270,27 euro, tačiau dėl šio padidinimo nebuvo pateikta paaiškinimų.
- 105 Komisija atsikerta, kad paslaugos teikimo išlaidas sudaro 12 918,45 euro finansavimo reikalavimų neatitinkančios išlaidos, įskaitant 2 471,14 eurų sumą, kurią ieškovas laiko finansavimo reikalavimus atitinkančiomis išlaidomis, nes ši suma yra nelogiška ir nepakankamai įrodyta.
- 106 Pirma, dėl audito ataskaitoje nurodytų paslaugos teikimo išlaidų (12 918,45 euro) nefinansuotinos sumos ir išankstiniame informaciniame laiške nurodytos sumos (13 270,27 euro) skirtumo, primintina, kad Komisija atsiliepime į ieškinį savo argumentus grindžia bendra vadinamųjų nefinansuotinių išlaidų 12 918,45 eurų suma. Darytina išvada, kad Komisija sutinka, kaip ji, beje, patvirtino posėdyje atsakydama į Bendrojo Teismo klausimą, kad šių sumų skirtumas, t. y. 351,82 euro, yra finansavimo reikalavimus atitinkančios išlaidos.
- 107 Taigi reikia pritarti šiuo klausimu ieškovo pateiktam argumentui ir konstatuoti, kad 351,82 eurų suma, kuri buvo deklaruota kaip paslaugos teikimo išlaidos, atitinka išlaidų finansavimo reikalavimus.
- 108 Antra, dėl straipsnio „Visuomenės sveikatos organizacijų atsakomieji veiksmai“ spausdinimo išlaidų, pažymėtina, kad šios bylos medžiagos dokumentai, būtent ieškovo su PSO sudaryta sutartis dėl susijusių su minėtu straipsniu darbų atlikimo ir sąskaitos išrašas, patvirtinantis, kad ieškovas gavo 3 522,86 eurų sumą, negali įrodyti 2 471,14 euro finansavimo reikalavimų atitinkančių išlaidų pobūdžio.

- 109 Iš tiesų šie dokumentai leidžia tik konstatuoti, kad ieškovas privalėjo, remdamasis sutartimi, kurią jis sudarė su PSO dėl šiame straipsnyje nurodytų darbų atlikimo, pirmiausia straipsnio „Visuomenės sveikatos organizacijų atsakomieji veiksmai“ parengimo ir jo pateikimo skelbti *Europos visuomenės sveikatos leidinyje* (*European Journal of Public Health*), ir kad jis iš PSO gavo 3 522,86 eurų sumą. Tačiau šie dokumentai neleidžia įrodyti, nei kaip ši suma buvo panaudota, nei kad ieškovas iš tiesų patyrė 2 471,14 euro išlaidų.
- 110 Pagal Finansavimo sutarties II.14.1 punktą tam, kad išlaidos būtų laikomos atitinkančiomis finansavimo reikalavimus, gavėjas jas turi ne tik patirti, bet ir, kaip teisingai teigia Komisija, jos turi būti identifikuotinos ir kontroliuotinos.
- 111 Be to, pagal tą pačią sąlygą, kad išlaidos būtų laikomos atitinkančiomis finansavimo reikalavimus, jos turi būti susijusios su Finansavimo sutarties dalyku. Tačiau iš ieškovo pateiktų dokumentų nematyti, kad straipsnio „Visuomenės sveikatos organizacijų atsakomieji veiksmai“ parašymas iš tiesų patektų į finansuojamą pagal minėtą sutartį projektą.
- 112 Darytina išvada, kad 351,82 euro paslaugos teikimo išlaidų sumą reikia pripažinti atitinkančią finansavimo reikalavimus ir atmesti ieškovo kaltinimą dėl kitos ieškinio dalies.
- 113 Atsižvelgiant į tai, kas pasakyta, konstatuotina, kad ieškovas pirmajame pagrinde įrodė, kad bendra 1 762,66 eurų suma yra finansuotina – ji atitinka dėl H. patirtų išlaidų personalui (56,76 euro) sumą, tam tikras kelionės išlaidas (1 354,08 euro) ir tam tikras paslaugos teikimo išlaidas (351,82 euro).
- 114 Šios išvados nepaneigia Komisijos argumentai, kad ji turėjo teisę reikalauti iš ieškovo grąžinti bendrą 55 490,39 eurų sumą, t. y. didesnę sumą nei ta, kurios buvo reikalaujama pagal debeto avizą.
- 115 Iš tiesų, šie argumentai yra neveiksmingi dėl tų pačių priežasčių, kurios nurodytos šio sprendimo 91 punkte.
- 116 Be to, net darant prielaidą, kad su šiais argumentais Komisija siekia kreiptis į Bendrąjį Teismą su priešieškiniu ir kad Bendrasis Teismas, nors ir esama nustatytos arbitražinės išlygos, yra kompetentingas nagrinėti šį priešieškinį pagal teismo praktiką, pagal kurią Sąjungos teisių gynimo priemonių sistemoje jurisdikcija priimti sprendimą dėl pagrindinio ieškinio reiškia, kad egzistuoja jurisdikcija priimti sprendimą dėl bet kokio priešieškinio, paduoto vykstant tam pačiam procesui ir kylančio iš to paties akto ar dėl tų pačių veiksmų, kurie nagrinėjami ieškinyje (žr. 2004 m. gegužės 27 d. Nutarties *Komisija / IAMA Consulting*, C-517/03, EU:C:2004:326, 17 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką), šis priešieškinys bet kuriuo atveju yra nepriimtinas, atsižvelgiant į Procedūros reglamento 46 straipsnio 1 dalies c punkte nustatytus reikalavimus. Iš tiesų toks priešieškinys aiškiai, kaip to reikalaujama, neišplaukia nei iš Komisijos raštų, nei iš jos posėdyje pateiktų pastabų ir beveik nėra pagrįstas argumentais ir įrodymais, kad Bendrasis Teismas galėtų įvertinti jo pagrįstumą ir leisti ieškovui pasirengti gynybai.
- 117 Atsižvelgiant į tai, kas pasakyta, iš dalies reikia priimti pirmąjį pagrindą, kiek juo siekiama finansavimo reikalavimus atitinkančias išlaidas priskirti prie išlaidų personalui, patirtų dėl H. (56,76 euro), tam tikrų kelionės išlaidų (1 354,08 euro) ir tam tikrų paslaugų teikimo išlaidų (351,82 euro), o kitą ieškinio dalį atmesti.

Dėl antrojo ieškinio pagrindo, susijusio su pareigos motyvuoti pažeidimu

- 118 Savo antrajame pagrinde ieškovas teigia, kad debeto avizoje nebuvo nurodyti motyvai.
- 119 Komisija ginčija šio ieškinio pagrindo pagrįstumą.

- 120 Pareiga motyvuoti, kurios, ieškovo teigimu, buvo nesilaikyta, Komisijai tenka pagal SESV 296 straipsnio antrą pastraipą. Tačiau ji taikoma tik vienašaliams šios institucijos veiksams. Taigi ji netaikoma Komisijai pagal finansavimo sutartį (šiuo klausimu žr. 2004 m. gegužės 25 d. Sprendimo *Distilleria Palma / Komisija*, T-154/01, Rink, EU:T:2004:154, 46 punktą).
- 121 Taigi ieškinio pagrindas, grindžiamas motyvų trūkumu, yra neveiksmingas, nes galimas šios pareigos nepaisymas neturi jokio poveikio Komisijos pareigoms pagal nagrinėjamą sutartį (šiuo klausimu žr. 2009 m. birželio 3 d. Sprendimo *Komisija / Burie Onderzoek en Advies*, T-179/06, EU:T:2009:171, 117 ir 118 punktus ir 2013 m. gruodžio 11 d. Sprendimo *EMA / Komisija*, T-116/11, Rink, EU:T:2013:634, apskūsto apeliacine tvarka, 275 punktą).
- 122 Šios išvados nepaneigia ieškovo argumentas, jog pagal teismo praktiką, atsižvelgiant į tai, kad sprendimas, susijęs su Sąjungos finansinės pagalbos sumažinimu, sukelia sunkių padarinių šios pagalbos gavėjui, šio sprendimo motyvuojamojoje dalyje turi būti aiškiai nurodyti motyvai, pateisinantys pagalbos sumažinimą, palyginti su anksčiau patvirtinta suma (2003 m. rugsėjo 17 d. Sprendimas *Stadtssportverband Neuss / Komisija*, T-137/01, Rink., EU:T:2003:232, 53 punktas). Iš tiesų, ši teismo praktika šioje byloje nėra svarbi, nes, skirtingai nei šioje byloje, anoje byloje nagrinėta finansinė parama, dėl kurios buvo priimtas minėtas Sprendimas *Stadtssportverband Neuss / Komisija* (EU:T:2003:232), buvo suteikta remiantis ne sutartimi, bet Komisijos sprendimu, kuris priimtas šiuo klausimu *Stadtssportverband Neuss eV* pateikus prašymą, ir toje byloje į Bendrąjį Teismą buvo kreiptasi su ieškiniu dėl Komisijos sprendimo nurodyti grąžinti dalį finansinės paramos panaikinimo.
- 123 Darytina išvada, kad antrasis ieškovo nurodytas pagrindas turi būti atmestas kaip nereikšmingas.
- 124 Atsižvelgiant į visa tai, kas pasakyta, ieškinį iš dalies reikia patenkinti, kiek jame prašoma konstatuoti išlaidų personalui H. (56,76 euro), tam tikrų kelionės išlaidų (1 354,08 euro) ir tam tikrų paslaugos teikimo išlaidų (351,82 euro) atitiktį finansuotinių išlaidų reikalavimams, o kitą ieškinio dalį atmesti kaip perteklinę.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 125 Pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to reikalavo.
- 126 Šioje byloje ieškovas posėdyje prašo įpareigoti Komisiją padengti visas bylinėjimosi išlaidas net ir tuomet, jei ieškinys būtų atmestas, nes Finansavimo sutarties I.8 straipsnio antros pastraipos dviprasmiškai suformuluotame tekste padaryta klaida, susijusi su jam prieinamomis teisminės gynybos priemonėmis.
- 127 Tačiau primintina, kad ieškovas iš pradžių savo ieškinį grindė SESV 263 straipsnio nuostatomis ir tik atsakydamas į Komisijos pateiktą prieštaravimą dėl priimtino rėmėsi Finansavimo sutarties I.8 punkto antroje pastraipoje nustatyta sąlyga ir prašė Bendrojo Teismo perkvalifikuoti ieškinį į ieškinį, pareiktą pagal SESV 272 straipsnį. Darytina išvada, kad dviprasmiška sąlygos formuluote, kad ir kaip būtų gaila, niekaip nebuvo galima remtis pareiškiant ieškinį, kuris iš pradžių buvo grindžiamas SESV 263 straipsnio nuostatomis. Be to, minėta sąlyga niekaip nekludė perkvalifikuoti šį ieškinį į ieškinį, pareiktą pagal SESV 272 straipsnį, ir Bendrajam Teismui atlikti jo pagrįstumo vertinimą.
- 128 Šiomis aplinkybėmis, kadangi ieškovas iš esmės pralaimėjo bylą, pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį jis turi padengti bylinėjimosi išlaidas pagal Komisijos pateiktus reikalavimus.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (antroji kolegija)

nusprendžia:

1. Su H. susijusios išlaidos personalui (56,76 euro), kelionės išlaidos (1 354,08 euro) ir paslaugos teikimo išlaidos (351,82 euro), kurių patyrė *Technische Universität Dresden*, įgyvendindamas sutartį (jos nuorodos numeris 2003114; SI2.377438), dėl projekto „Collection of European Data on Lifestyle Health Determinants – Coordinating Party (LiS)“, vykdomo pagal Bendrijos veiksmų sveikatos srityje programą (2003–2008), finansavimo, yra finansavimo reikalavimus atitinkančios išlaidos, todėl Europos Komisijos su šiomis sumomis susijęs kreditorinis reikalavimas, nurodytas 2010 m. lapkričio 4 d. debeto avizoje Nr. 3241011712, yra nepagrįstas.
2. Atmesti likusią ieškinio dalį.
3. Priteisti iš *Technische Universität Dresden* bylinėjimosi išlaidas.

Martins Ribeiro

Gervasoni

Madise

Paskelbta 2014 m. spalio 24 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Parašai.